

נקודות
קצרות
בעבודת
חשי"ת

א נקודה'לע

פרשת קרח

חבורת הבחורים דחסידי ספינקא

בסיעתא דשמיא

לע"נ ר' ברוך משה חיים בן ר' יוסף צבי ז"ל

דיבורים שזכינו לשמוע מכ"ק רבינו שליט"א

יושבים אסופה של בחורים או אברכים ומדברים על הממשלה החדשה, לכאורה זה מסמל אחדות ואהבה בין החברים האלו בכך שהם יושבים יחד ומדברים. אומר רבינו: זה לא בהכרח שהם באחדות, כי זה שכל אחד מוריד בפני חבריו את קו החשיבה שלו לגבי הממשלה החדשה זה עוד לא אומר שכל אחד גם יסכים להוריד לפני חבריו את שפלותו ולבקש מהם עזרה, וזאת כי הוא יודע שאם הוא יתחיל לדבר כאלו דיבורים ישר יזרקו אותו מהקיפקע כי אנחנו כבר מגיל שמונה בלי הבעיות האלו.

וכן כל אחד מיושבי הקיפקע עומד ומתבונן שבדיבוריו לא יכנס לנישה מסוימת שתפגע באחד מיושבי הקיפקע, א"כ הם בכלל לא באחדות, הם בפירוד, מאוחדים בפה אך לא בלב. אחדות אמיתית זה שאחד יכול לפתוח בפני השני את כל השפלות והבעיות שלו, והשני יהיה מוכן לקבל אותו, זה אחדות אמיתית.

גוי שרוצה לעבוד את אלוקים, יהיה חייב להתנזר מכל העולם ולשבת במדבר כדי שיוכל להתחבר לעבודת אלוקים, כי כשהוא בעיר מבלבלים אותו התאוות והכעסים והטבע הרע שלו, ובמדבר אף אחד לא מבלבל אותו בתאוות או בכעסים. לא כן יהודי, יהודי יש לו כח לעבוד את ה' בתוך העיר בין חברים בין תאוות וכעסים, בטש'לונט ובקוגעל גם שם יש לו כח לעבוד את אלוקים.

המאור עינים פוסק שעדיף לעשות מצווה עם כוונה - ממצווה בלא כוונה, וזאת כי טוב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו (= עדיף לשבת יחד [בדביקות השכינה] מלשבת לבד). לכאורה זה ברור שעדיף מצוה לשמה ממצווה שלא לשמה. אלא המאור עינים רוצה להשמיע לנו געדאנק עמוק יותר, כלל בגמ': טוב למיתב טן דו - הביאור הוא שאשה מסכימה לשבת אפילו עם בעל מצורע ומוכה שחין מאשר לשבת לבד, כ"כ בוער לה לא לשבת לבד שהיא מוכנה אפילו לקחת בעל שלא שווה כלום. וכן הדבר במצוות ובעבודת ה' לרבש"ע עדיף שתעשה מצווה עם חיבור לפנימיות אפילו שהחיבור לפנימיות הוא מוכה וחבול ואתה בכלל לא מצליח להתרכז אפילו זה עדיף לו מאשר שתעשה את המצווה בלא כוונה כלל.

אם אתה רואה אדם שמסתבך בחרדות ובפחדים, אתה יכול לשחרר אותו ע"י שתדליק אצלך את המוחין ואת האמונה, לא תוכל להדליק לו את המוחין ע"י דברי פיתוי לאמונה וכדו', רק ע"י שאתה בעצמך תדליק את המח שלך. ממילא זה יפעל אצלו גם.

כל יום צריך להתחיל את כל העבודה מחדש, כאילו עד היום חייתי בגאווה ובנתק. ולהתחיל לומר ברכות על שאני יהודי ועל שיש לי בגדים ועל שיש לי רגליים בריאות. אדם שאומר את ברכות השחר בכוונה זה התחלה טובה ליום, זה מראה כמה הוא באמת חי את ההכנעה שמצידו אין לו כלום.

בשעת ניסיון רץ לאדם מחשבות כן/לא כן/לא, אומר ר' אשר מי זוכה לישועת ה'? מי שהמחשבה האחרונה שלו זה **לא**. מה הפירוש **לא?** **לא** - זה לא רע זה טוב. **לא** - אני לא פה לבד, כי הרבש"ע פה איתי ומתכוון את טובתי. **לא** - זה לא יהרוס אותי זה יבנה אותי. **לא** - אל תשכנע אותי שכאן זה מקום הריסה, כאן זה מקום בניה!

אדם חושב שיש לו בעלות על עצמו ועל הסבל שהוא סובל מהניסיון, לכן הוא חושב שעדיף לו ליפול וכך הסבל הזה של הבעירה של הניסיון יירגע ויוכל לחזור לעצמו. וכאן התשובה היא לא, "אין לברוח מסבל" אם הרבש"ע רוצה שתסבול לא תוכל לקבל בעלות על זה ולהעביר את זה. ולכן גם אם תיפול הסבל יקפוץ עליך גם שם - בסבל של ביזיונות ובסבל של עצבות ודיכאון. "לא בורחים מסבל, מתמודדים איתו" - הוא לא כזה רע כמו שחושבים.

משה רבינו מבין את המצב, הוא רואה את ההפגנה שקרה עושה נגדו ומתפלל לקב"ה 'רביש"ע אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד נשאתי מהם'. מה משה מתכוון באמרו לקב"ה 'לא חמור אחד נשאתי מהם'?

הסביר רבינו, כל שחכמתו מרובה ממעשיו בסופו הוא נופל כמו שאילן בלי שורשים נופל, א"כ יכול להיות שזה שקרה נופל ועושה מחלוקת זה בגלל שמשה לימד אותם כ"כ הרבה תורע'ס ודיבורים וגאוותו גדלה וגדלה עד כדי כך שהוא עושה שטויות, ולעולם משה אשם בזה, כי הוא הכניס בו כ"כ הרבה יידע וחכמה. לכן טען משה רבינו רביש"ע כל פעם לפני שהתחלתי לדבר איתם קודם פרסתי לפניכם את החומרות שלהם דיברתי איתם דיבורים של הכנעה 'חטאתי נגדי' 'מכאובי נגדי' את החלק הזה מינפתי אצלהם כל הזמן, לא חמור אחד נשאתי מהם, לא וויתרתי להם אפילו על חמור אחד תמיד הסברתי להם שהם בסכנה, ממילא אל תפן אל מנחתם.

מהו 'למה נגרע' שצעקו הטמאים? אתם טמאים ואין מה לעשות?

אלא הם פיהדו על עצמם, הם הכירו את נפשם הם ידעו שאם הם ישבו בבית ויראו את כל עם ישראל הולך להקריב את קרבן פסח והם לא, היצר הרע פתאום יצליח לחדור להם למח ויתחיל לשכנע אותם שהם מסכנים, ותמיד הם הדפוקים וכך לאט לאט ימשוך אותם לעצבות ולכעס, ולא ישאיר בהם לחלוחית של שמחה. וע"ז צעקו למה נגרע – נכון אני טמא אבל למה שביום כה קדוש אגרר אחרי עצבות וניתוק מהבורא, אני לא יודע אם אני יצליח להחזיק מעמד מול כאלו מחשבות שהיצר יכניס לי. ומזה שהם חיו את הסכנה שלהם, הם זכו להביא 'פרשה חדשה' ומצווה חדשה, להמשיך עליהם אור יקר מאד.

משה רבינו שלח את המרגלים למטרה טובה! מהי היתה המטרה הטובה? הוא רצה שהם יבואו לארץ ויראו את כל הקשיים שנמצאים בארץ הזאת, וילמדו להתמודד עם זה ולעבוד עם זה, עד שיצליחו לגלות שמה את ה' ויראו איך שדווקא הקשיים האלו בנו אותם, ואח"כ יחזרו לעם ישראל ויעשו להם סדנאות בעבודת ה' וילמדו אותם ששווה כל ההתמודדויות האלו וזה רק בונה את הנפש, וכך יוכלו בני ישראל להיכנס לארץ. אבל הם התנתקו מדעתו של משה והם בעצמם נפלו.

מזה נלמד כי שולחים אותך לכאב מסוים לא כדי שתשבר שמה ותספר את הפחד שיש שמה, אלא בכדי שתעבוד עם זה ותוכל אח"כ לומר לאחרים אני עברתי את זה וזה רק בנה אותי, אל תפחד, תתמודד – ותראה שרק תרוויח.

ראה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע ובחרת בחיים. אם תראה ותדע שאני נתן לך את המוות ואת הרע ואת כל התאוות והכעסים והקנאות, אזי תזכה ש'ובחרת בחיים' תזכה לבחור בחלק הטוב שגנוז בתוך התאוה והקנאה הרעה ולהתחבר דרך זה לקב"ה. הבחירה שלך היא לא 'ובחרת בחיים' אלא 'ראה נתתי' תראה שהקב"ה נתן לך את המחשבות האלו.

מאיפה מתחילים? ואהבת לרעך כמוך!

הדרך מתוקה מדבש! אבל מה עושים בשעה שאתה קצת מתכחש לסכנה שלך, וכאבים או ניסיונות שיעוררו אותך גם הם אינם, פשוט רגעים סתמיים כאלו שיכולים להתמשך על פני כמה שעות. איך באותם שעות אני יכול לתפוס את עצמי לקשר בורא ולחיים של רוגע של דביקות, הלא אין כל דבר שיכול לעוררני לכך, חוץ ממס שפתיים של אמונה שהיא לא כ"כ 'געלייבט'. והרי חייב להיות שהרביש"ע לא משאיר אותי אפילו לדקה אחת בלי משהו כל שהוא שיחייב אותי לחשוב עליו.

ואהבת לרעך כמוך, הניסיון הזה מצוי 24/7, במשך כל החיים שלך יהיה לך 15 אנשים שאותם אתה לא תאהב (בלשון המעטה), וזה ניסיון מתמיד שלעולם רודף אחרריך. ותמיד זה מצוי בידיך להילחם עם זה, ולגלות שהחבר הזה אינו אלא סיבה לקשר בורא, והחבר הזה לא מציאות בכלל. ואהבת לרעך כמוך – קשר בורא זמין.

לך תעשה בוכטות!! - מה אתה עומד ומסתכל?

עומד לו איש עסקים שסתם בא לתייר את הארץ, לא שהוא רוצה לכבוש אותה, אלא סתם לראות ארץ חדשה, נמאס לו כבר מהארץ שלו, והוא מביט אל המגדל הגבוה המלא במשרדי עסקים, ותוך כדי לוגם קפה, וכן מחליף את ראיתו לכיוון המפל מים שנמצא ליד המגדל. עובר לידו מישהו שמכיר אותו, הוא יודע שהוא איש עסקים מומלח שבתוך שניות הוא יודע איך לתפוס קשר עם אנשים ולסגור איזה עסקה ולעשות הון תועפות, למישהו הזה קוראים מנשה (לצורך הדוגמא), ומנשה אוהב לחקור דברים, ולכן הוא פשוט מוציא דף ועט ומנסה לחשוב למה סוחר כה מומלח ומוצלח כמו האיש עסקים שעומד מולו לא נכנס למגדל הגבוה ומתיישב באחד המשרדים לסגור עסקה, מנשה ממש מתפוצץ מתמיה, מה קורה פה? מה אתה עומד ומסתכל? כנס, דַּבֵּר, תחתום ותחתים, ותצא עם בוכטות! לא חבל?

כך נראה מי שעומד בפני אתגר, ולא מוכן לתת את ההכנעה ולהיכנס לעבודה של אמונה, הוא פשוט יהודי שיש לו שכל להתחבר לרביש"ע ולהתמנף מכל מצב, אבל הוא בוחר לעמוד מבחוץ ולחשוב אם כדי יותר העצבות או האמונה, הוא צריך לחשוב על זה... לך צא, 'לכו לעבוד'. הרביש"ע מחכה לעבודה בסדר גודל של 'כחודה של מחט' זה הכל, הוא יעשה את השאר, סמוך עליו. **עוד תצא מפה עם בוכטות.**